

GEZIN

the NANNY

Leven en werk in balans: willen wat dat niet allemaal? Maar tussen droom en daad staat de drukbezette realiteit. Extra hulp in huis is dan ook meer dan welkom. Mama Karolien vond een au pair, nanny Annie staat een jong gezin bij. En of dat werkt.

DOOR JOANIE DE RIJKE. FOTO'S: DIEGO FRANSENS.

ANNIE VAN ASSCHE (57) IS DE NANNY VAN FILIPPA (3)

“In 2019 moest ik het vanwege medische redenen rustiger aan doen op werkvlak. Ik kwam bij een nannyservice terecht, een job die perfect paste bij mijn profiel. Ik was deeltijds aan de slag als poetsvrouw en wilde daarnaast iets doen dat fysiek minder belastend was. Mijn eerste jaren als nanny bracht ik door bij een jong koppel met een baby van 3 maanden, een jongetje. Later kwam er een tweeling bij. Maar toen ik begin dit jaar door een knieoperatie een paar maanden thuiszat, moest ik er helaas mee stoppen. Nu ben ik sinds kort opnieuw als nanny aan de slag, bij een gezin met twee kinderen. Ik ben er vier middagen per week, het kleinste kind wordt door de ouders naar de crèche gebracht en opgehaald, ik zorg voor het oudste kind, **Filippa**, een meisje van 3 jaar. Behalve op woensdag haal ik haar alle dagen van school en blijf ik bij haar tot haar ouders 's avonds van hun werk komen. Ook doe ik licht huishoudelijke taken: ik ruim de tafel af, strijk wat,

zorg voor het avondeten en doe boodschappen. Ik woon niet bij hen in, ik ga elke avond naar huis.”

“Mijn ervaring als nanny is tot nu toe positief. Filippa en ik beginnen elkaar te leren kennen, er groeit stilaan een band. Dat is fijn. Met het jongetje uit het vorige gezin had ik ook een warme band. Filippa zit op dezelfde school als hij en telkens als ik aan de schoolpoort sta, komt hij op me afgevlagen, slaat hij zijn armpjes om me heen en roept ‘nanny!’. In plaats van naar zijn oma, loopt hij eerst naar mij. Dat is het mooie aan dit werk, op den duur ben je een beetje familie van elkaar. Zelf heb ik nog geen kleinkinderen, maar ik voel me vaak de ‘derde oma’, zoals de mama van het vorige gezin me noemde.”

“Echt zware problemen heb ik nooit gehad met de kinderen. Natuurlijk zijn ze weleens druk of liggen ze dwars, maar ik ben rustig van aard en dat heeft een wisselwerking. Ik trek wel grenzen, op een milde manier. Meestal gaat het erom de gulden middenweg te vinden. Je moet

ook weten welke gewoontes een gezin heeft. Maar gaandeweg vind je je daar wel in. Ik ben zelf moeder van twee en al staan die inmiddels op eigen benen, het helpt denk ik wel dat ik het allemaal al eens heb meegemaakt.”

“Er moet natuurlijk vertrouwen zijn, aan beide kanten. Soms kan een kind zich bezeren en heeft het een blauwe plek. Met de schandalen in de kinderdagverblijven is dat tegenwoordig heel beladen. Daar moet je meteen over praten met de ouders. Ook als ik het zelf moeilijk heb met iets, maak ik het bespreekbaar en laat het niet aanslepen. Daarnaast moet je aanvaarden dat je niet alles kunt. Filippa wilde deze week niet eten, het lukte me niet om haar op andere gedachten te brengen. Toen haar papa thuiskwam, heeft hij aardappels voor haar gemaakt en die

at ze wel. Ik voelde me daar heel schuldig over, haar papa komt thuis en dan moet hij ook nog eens eten maken voor zijn dochter. Maar toen ik met de ouders sprak, zeiden ze dat ik me

‘Dat is het mooie aan dit werk,
op den duur ben je een
beetje familie van elkaar’

er absoluut niet slecht over moest voelen. Openheid en een goede communicatie zijn heel belangrijk.”

“In mijn vorige gezin was het jongetje nog heel klein. Als ik binnenkwam, ging hij eerst naar mij, en dan pas naar zijn mama. Ook daar voelde ik me schuldig over, ik wilde natuurlijk dat hij eerst naar zijn mama ging. Maar hij zag mij in die periode nu eenmaal meer dan haar, want ze werkte tot 's avonds laat. Ik gaf hem eten, stopte hem in bad en vervolgens in bed. Uiteindelijk bleek dat zijn moeder er geen enkel probleem mee had, ze voelde zich absoluut niet op de tweede plaats gezet.”

“Inmiddels ben ik vier jaar als nanny aan de slag en ik leer nog elke dag bij. Natuurlijk moet er wel een klik zijn met de familie waar je werkt, anders wordt het moeilijk, vrees ik. Maar zoals het er nu uitziet, blijf ik dit nog jaren doen.”

ANNIE WERKT VOOR DE GOUVERNANTE IN WAREGEM, EEN SERVICE DIE ZICH TOELEGT OP HET MATCHEN VAN ONDERNEEMSTERS MET EEN NANNY.

KAROLIEN LAFAUT (46), MAMA VAN RÉMY (12) EN HENRI (10), IS PROJECTONTWIKKELAAR

“Toen ik een paar jaar geleden begon te beseffen dat door mijn groeiende bedrijf mijn tijd steeds beperkter werd, wist ik dat ik iemand nodig had die me thuis wat kon ontlasten en de kinderen de structuur geven die ze zo nodig hebben. Ook hadden mijn kinderen al een paar keer gezegd dat ik te veel aan het werk was. Via de vrouwengroep waarmee ik soms uit eten ga, hoorde ik dat een au pair wellicht uitkomst kon brengen. Eerst was ik nogal sceptisch, want het leek me niet evident om een au pair te laten inwonen. Toen we verhuisden en onze woning een conciërgeruimte bleek te hebben die aan ons huis paalde, ben ik meteen op zoek gegaan. Onze au pair **Hariela** woont dus apart, ze heeft haar eigen ruimte en privacy.”

“Dat is inmiddels bijna twee jaar geleden en ik kan alleen maar zeggen dat het een juiste keuze is geweest. Want ik doe mijn job nu eenmaal doodgraag, die opgeven zou me dat echt

ongelukkig maken. Als ik nu thuiskom 's avonds is de tafel gedekt en het huis opgeruimd. De au pair kookt waardoor ik qualitytime met mijn kinderen win. Aangezien ze Frans spreekt, oefent ze 's avonds de Franse lessen met de kinderen. Ik kan gewoon aan tafel aanschuiven en heb eindelijk de tijd om met mijn kinderen te eten en samen met de hond te wandelen. We praten over wat ons die dag heeft beziggehouden, vroeger was daar amper ruimte voor.”

“Onze dag met de au pair begint om 7.30 uur, ze maakt de boterhammen en schoolspullen klaar voor de jongens, iets wat ik voorheen altijd deed. Door die extra tijd kan ik nu tien minuten de krant doornemen en met de kinderen ontbijten zonder dat ik moet stressen over zwemgerief en brooddozen. Ook als mijn man en ik 's avonds nog afspra-

ken hebben, kunnen we rekenen op Hariela. De jongens zijn al wat ouder en vinden het niet nodig dat er iemand de hele tijd op hun neus zit te kijken als wij er niet zijn, dus springt ze af en toe binnen om te zien of alles goed verloopt. Zijn we allemaal thuis in het weekend, dan spreken we af wanneer we haar nodig hebben. Zo behoudt ieder zijn privacy.”

“De opvatting bestaat dat een au pair duur is, maar dat valt mee; we betalen een vaste vergoeding per maand plus kost en inwoning. Als je je kinderen elke dag naar de opvang stuurt of telkens een babysit inhuurt, ben je vaak meer kwijt. Je moet natuurlijk wel extra ruimte hebben thuis

zodat de au pair een eigen kamer heeft. Daarnaast is het een kwestie van afspraken maken. Poetsen zit niet in het takenpakket van de au pair, licht huishoudelijk werk wel. De kinderen voelen zich er goed bij, het contact met de au pair is

eigenlijk vanaf het begin vlot verlopen, het ging allemaal vrij organisch.”

“Het enige waar ik soms mee worstel zijn schuldgevoelens. Omdat ik af en toe nog altijd het gevoel heb tijd tekort te komen. Ook vind ik dat de au pair de ruimte moet krijgen om haar horizon te verruimen. Ze is 23 en komt uit **Madagaskar**. Maar al bij al vind ik mezelf een leukere moeder dan vroeger. Ik ben meer ontspannen, heb tijd voor fijne gesprekken met mijn kinderen en ik loop niet meer constant op de tippen van mijn tenen. Dus kan ik alleen maar concluderen dat het een goede keuze was om mijn gevoel te volgen.”

KAROLIEN VOND HAAR AU PAIR VIA AUPAIRWORLD.COM

‘Ik vind mezelf een leukere moeder. Ik ben meer ontspannen en heb meer qualitytime met mijn kinderen’

Dit zegt de expert

KINDERPSYCHOLOOG JOKE VAN HOECK

Voor veel ouders blijft het een moeilijke evenwichtsoefening: kinderen versus carrière. In een voortrazende wereld waarin we het alsmäär drukker hebben, zoeken we voortdurend naar oplossingen. En al zijn naschoolse opvang, babysit of crèche helemaal ingeburgerd, tegenover een au pair of nanny staan we vaak toch wat huiveriger. Niet alleen omdat je een onbekende in huis haalt, ook schuldgevoelens spelen mee. Omdat je als ouder vindt dat je het eigenlijk zelf moet kunnen klaarspelen. Ook wel omdat de kinderen zich soms sterk hechten aan de nanny of au pair waardoor de vraag kan rijzen of die het beter doet dan jij.

Joke Van Hoeck: “Geen zorgen, want het is volkomen normaal dat kinderen eerst de nanny of au pair in de armen vallen en dan pas hun eigen mama of papa. Kinderen doen dat als ze blij zijn om iemand te zien met wie ze een goede band hebben. Oudere kinderen daarentegen krijgen in de gaten dat als ze hun voorkeuren laten zien, een ander zich daar mogelijk slecht bij kan voelen en houden daar rekening mee. Jonge kinderen kunnen dat nog niet, ze zijn onbevanger en opener. Als ze iemand graag hebben, wil dat niet zeggen dat ze de ene volwassene leuker vinden dan de andere. Het is geen of-ofverhaal, het is en-en. Als een kind blij is om de onthaalmoeder, nanny of oma te zien, wil dat niet zeggen dat ze je als ouder minder graag hebben. Ze zijn gewoon happy dat je er bent. Wie ze daarbij eerst om de hals vallen, speelt geen rol, daar moet je verder geen conclusie uit trekken. Net als volwassenen kunnen kinderen meerdere mensen graag zien.”

Ouders vragen zich weleens af in hoeverre het invloed heeft op hun eigen band met de kinderen als die jarenlang veel tijd doorbrengen met een nanny, au pair, babysit, opa, oma of iemand anders die vaak aanwezig is.

“Natuurlijk bouw je een band op met iemand die je veel ziet, dat is een feit. Ook hier geldt: het is niet omdat je kind met één iemand een hechte band opbouwt, het dat niet kan met iemand anders. Ben je bijvoorbeeld maar eens in de twee maanden een weekend thuis – ik trek het nu in het extreme – dan wordt het natuurlijk moeilijk. Maar niet alleen kwantiteit doet ertoe, ook kwaliteit speelt een rol. Je kunt elke dag na school tijd met de kinderen doorbrengen, maar als je moet zorgen voor eten en andere huiselijke beslommeringen blijft er ook niet veel tijd over.”

Anderzijds zeggen moeders zich juist een betere en leukere mama te voelen, net doordat ze een aantal taken overgeven aan de nanny of au pair en daardoor minder stress ervaren.

“Toch durven weinig mama’s dat toe te geven. Want ze voelen zich schuldig omdat ze tijd voor zichzelf maken, ongeacht hoe ze die tijd invullen. Dat schuldgevoel komt meestal vanuit de druk en verwachtingen van buitenaf en ook door opvattingen die je zelf hebt meegekregen in je opvoeding. Het is dan ook de moeite waard om uit te zoeken of die schuldgevoelens wel kloppen. Wil je echt meer tijd doorbrengen met je kinderen of vind je dat het moet ‘omdat het zo hoort?’ Durf jezelf af te vragen of je kinderen nu echt slechter af zijn en je een minder goede moeder bent als je de opvang vaker overlaat aan een ander. Of dat het iets is dat je als mama zélf nodig hebt. Je kinderen hebben noden, maar als mama heb je die ook.”

Vanwege het prijskaartje lijkt er soms nog een taboe te bestaan over een nanny in huis hebben.

“Een nanny is niet goedkoop, sommigen vinden het niet oké om zoveel geld aan kinderopvang te besteden. Maar ook dat zijn vooroordelen. Al is het misschien een voorrecht dat je

je een nanny kunt veroorloven. Als je achter je beslissing staat om meer ruimte voor jezelf te creëren door een nanny, babysit of wat dan ook, en je voelt je er een beter mens bij, dan is daar niets verkeerd aan, integendeel. Kind blij, mama blij, geldt ook in de omgekeerde richting. Oftewel, je kunt maar goed voor een ander zorgen als je eerst goed voor jezelf zorgt.”

MEER WETEN? ONTSPANNENOPVOEDEN.BE

Wat kost dat?

Een **au pair** kost gemiddeld **650 euro per maand**. Inclusief zakgeld, vlucht, bustickets, verzekeringen en eventuele taalcurssussen. De kosten voor inwoning zijn niet in dat bedrag meegerekend. Ook moeten er werkvergunningen voor au pairs aangevraagd worden, omdat ze vanuit het buitenland komen. De au pair blijft maximaal een jaar. De prijzen van **een nanny** variëren **tussen de 34 en 44 euro per uur**. Een voltijdse nanny is in België eerder een uitzondering, de meesten werken 15 tot 25 uur per week, wat neerkomt op een kostprijs van **2.000 tot 3.500 euro per maand**. Niet goedkoop dus. De meerderheid die een nanny in huis haalt, heeft een eigen bedrijf en kan de nanny fiscaal inbrengen. Wie nanny wil worden, heeft ofwel ervaring nodig en/of een opleiding in de kinderopvang, de zorg of het onderwijs.